

Sürekliлик ve kurtuluş, insanlara değil, yollara bağlıdır

Sürekliлик ve kurtuluş, insanlara değil, yollara bağlıdır

Yolların benzetmesinde kullanılan “yönlendirmeler” terimi, yolun gerçekleştirdiği işlevi, yani kapıdan girenlere bir kadere yol açar.

Perdition geniş yolun kaderi, kurtuluş ise dar yolun hedefi.

Kaderlere sahip olan yollar (kurtuluş ve gelenek) olduğu gibi, benzetilmiş İsa aracılığıyla, insan geleceği söz konusu olduğunda kader, determinizm veya kadercilik kavramlarını dışlar.

İki kapının ve iki yolun benzetmesini analiz ettikten sonra okuyucu, Tanrı'nın bazı erkekleri kurtuluşa, gerisini sonsuz lanetlemeye önceden mi ayırdığını söyleyebilecektir.

“Dar geçitten girin; Çünkü geniş, geçit, geniş ise yıkıma yol açan yol, ve çoğu içinden geçenler; Ve geçit dar olduğu ve hayata yol açan yol dar olduğu için onu bulan çok az kişi var “(MT 7:13 -14).

İsa, Dağdaki Sermon'daki göklerin Krallığını ilan ettiğinde, İsa, dinleyicilerine “dar geçitten gir”, “Dar geçitten gir” (MT 7:13) talimatını verdi.

İsa, kendisinin söylediği gibi dürüst olanın gireceği dar kapıdır:

“Ben kapıyım: herhangi biri Benim tarafımdan girerse,

kurtarılacak, girecek, çıkacak ve otlak bulacak” (Yuhanna 10: 9).

Mezmun 118 Mesih'tir ve Mesih'in tıpkı temel taşı, köşe taşı, yaralı hizmetkar, En Yüce'nin sağ Eli, dünyaya gelen Işık, Kutsanmış olan Rab'bin adı ve bayramın kurbanı “Bu, RAB'BIN kapısıdır, böylece dürüstlerin gireceği” (PS 118: 15-27).

Peki neden Mesih'e girmek gerekli? Mesih tarafından nasıl girilir?

İsa, dar kapıdan girmenin zorunlu olmasının üç nedeni oldu:

“Çünkü kapı geniş, yıkıma yol açan yol geniş ve pek çoğu da içinden geçiyor” (MT 7:13).

- Kapı geniş;
- Gelenek yoluna erişim sağlar;
- Birçoğu içinden girer.

Geniş kapının belirlenmesi

Parable sadece iki kapı sunar ve kapılarla ilgili olarak, İsa kendisini dar bir kapı olarak sunar: “Dar kapıdan girmeye çalışın: Size söyleyeceğim için, sizin için birçoklarının girmeye çalışacakları ve yapamayacakları” (Luka 13:24 -25 (Yuhanna 10: 9)).

İncil geniş kapının açık bir tanımını içermez, ancak dar kapı olan Mesih aracılığıyla, geniş kapının ne olduğunu ya da kimin olduğunu belirlemek mümkündür.

Bazı adaylara geniş kapının direğini işgal etmelerini öneren çeşitli görüşler vardır, ancak geniş kapının figürü ile dar kapının figürü arasında adil bir konum olduğunu düşünmeliyiz, böylece yerine getirilmesi gereken meseleler vardır. Böylece geniş kapıya bir 'aday' şekilde uyuyor.

Mesih olan dar kapı bir erkek ise, geniş kapı figürünün bir erkeğe atıfta bulunması gerektiğini izler.

Eğer dar kapı yeni bir neslin başı ise, geniş kapı aynı zamanda bir neslin başını da ifade etmelidir.

Pek çok kişi, geniş kapının dibine giden şeytanı gösterir, ancak, o düşmüş bir melek (bir erkek değil) ve ona benzer varlıkların ortaya çıkamayacağından, bir neslin başı olamaz.

Şeytan geniş kapının figürleriyle dar kapının arasında doğru konuma sığmaz (Luka 20:35 -36).

Günah ise, insanın tabi olduğu, yani Tanrı'dan yabancılaştırmış bir durum olduğu, ne melek olduğu ne de insandır.

Günah geniş kapının ofisine sığmaz ve günahın bir neslin baş pozisyonunu alması imkansızdır (Is 59: 2).

İnsan kurumları da genellikle geniş bir kapı olarak belirtilir, ancak bir kurum bir amaç etrafında toplanmış birkaç kişiden oluşur.

Geniş bir kapı şekline uymamak için bir meclis üyesidir.

Dünya geniş bir kapı değildir; çünkü İncil'deki dünya, Tanrı'dan yabancılaştırmış insanların tutkularına, etlerinin şehvetine, gözlerin arzusuyla ve yaşamın gururuna göre hükmettiğini söylüyor (Ef. 2: 2; : 8).

bu nedenle geniş kapının şeytan, günah, dünya veya dini bir kurum olduğunu düşünemiyoruz.

Dar kapının bir erkek olması durumunda, geniş kapının mutlaka bir erkek olması gerektiğini düşünmek bize kalır.

Mesih olarak dar kapı, günahsız dünyaya geldi, geniş kapıda aday, aynı zamanda günahsız dünyaya gelen bir Adam olmalı.

Mesih, yeni nesil bir manevi erkeğin başı olduğu için geniş kapı, bir nesil kuşağın kafasını ifade eder.

Geniş kapının resmine uyan tek insan Adem'dir, çünkü o günahsız dünyaya geldi ve bir et neslinin kuşağının başıdır.

Bu nasıl olabilir?

Şimdi İncil'de kapı, birçok anlam ifade eden bir figürdür, ancak İsa'nın Dağı'ndaki Sermon'da sunduğu kapıların figürleri doğum söyler, böylece Adem tüm dünyaya giren geniş kapıdır.

Tüm erkekler dünyaya geldiklerinde (anneyi açarlar) Adem tohumuna göre üretilirler.

Mesih dışındaki tüm insanlar, dünyaya geniş kapı olan Adam ile girdiler.

Mesih Kutsal Ruh tarafından Meryem'in rahmetine, yani yolsuz ibledem seed tohumuyla donatılmamış olarak verildi.

Tanrı'nın dünyaya tanıttığı Mesih, son nesil, bir manevi erkek neslin başıdır (1 Kor. 15:45).

Diğer bir deyişle, Adem türü ve Mesih antitype'dir. Rakam Adem ve gerçeği Mesih "... Adam, gelecek olan şahit (tür) 'dir (antitype)" (Romalı 5:14).

ölüm tutkusuna maruz kalmak için, Mesih'in dünyaya erkeklerin benzemesiyle (günahkar etle) ama günahsız olarak gelmesi gerekiyordu (İbraniler 2: 9).

çünkü bu, Kutsal Ruh tarafından Meryem'in rahmine girmiştir, çünkü ete göre yutulmuş olsaydı, insanlığın üzerine düşen aynı kınama altında olurdu (Gal 4: 4, 1 Yuhanna 3: 9).

Şimdi Eden'de, iki tohum arasındaki muhalefet karşısında yavruların kadının tohumundan geleceği açıklandı (Yaratılış 3:15).

Mesih, Eden'de insanı yarattığında (Heb 2:10), Şeref'in görünmez tanrısının benzemesinde değil, Mesih-insanın görüntüsünde ve benzerliğinde yaratıldığına dikkat etmek

gerekir.

Adem dünyaya gelen, Meryem'in rahmetinde yutulmakta olan Mesih-insanın imajı ve benzerliğinde yaratıldı (Romalılar 5:14), yani yüceltilmiş Mesih'in benzerliği değil; "Bana gelince, yüzünüzü doğruluk olarak göreceğim: Uyandığымda senin benzerliğinden memnun olacağım" (Mezmur 17:15).

Kapı geniş

Kapı geniş olarak tanımlanmıştır, çünkü dünyaya gelen tüm erkekler mutlaka Adem'in içinden girmelidir (1 Kor. 15:46).

İsa, Mesih'in kuralın bir istisnası olduğu için hepsinin değil geniş kapıdan girenlerin olduğunu açıkça ortaya koyuyor.

Doğal insanlar anneye yozlaşmış bir tohum yoluyla atılırken, İsa, Kutsal Ruh'un doğaüstü operasyonu ile annesine atıldı (Ps 22:10).

Adem'den önce insanlık için itaatsizlik, günah ya da ölüm yoktu.

Adem'in yıkılışı ile günah ve ölüm dünyaya girdi (1 Kor. 15:21-22).

Adem'in suçundan dolayı bütün torunları birlikte kendilerini Tanrı'Dan uzaklaştırdılar (Ps 53: 3).

İncil, bütün insanların birlikte Tanrı'Dan uzaklaştığını, saptıklarını gösterdiğinde açıktır.

Erkeklerin kendilerini Tanrı'Dan uzaklaştırmaları nasıl mümkün oldu?

Ve bütün insanların bir araya geldiği tek bir olay yaşandı.

Yorum yaparak (Heb 7: 2), Eden'de bütün erkekler Adem'in

uyuluklarında toplandı (Heb 7:10).

0 harekete geçtiğinde, hepimiz isyancı oldu.

undem kirli olduğunda, bütün soyunu kirletti, çünkü kirli olanı temiz değil (Ps 53: 3).

Erkekler kendilerini ne zaman Tanrı'dan uzaklaştırdılar?

onlar cennetteki tanrılardan uzaklaştırıldı.

orada tanrısal Adam yok oldu ve soyundan gelenler kirli.
"Tanrısal bir Adam yeryüzünden yok oldu ve erkekler arasında doğru bir Adam yok: hepsi kan bekliyor. ağ ile "(Mk 7: 2).

cennetteki transgresyon yüzünden, erkeklerin anneden tanrılardan yabancılaşması, Adem'in tohumu olan yozlaşmış bir tohumdan doğar.

Sonuç olarak, doğduklarından beri dolaşıp yürürler, çünkü onları geleneğe götüren bir yoldadırlar (Ps 58: 3).

Geleneğin yolu

Madresi açtıktan sonra (doğacak), yani 'geniş kapıdan girerek' adam, geleneğe bağlı belirli bir yolu izler.

Parable yol figürünün işlevsel olduğunu gösterir, çünkü yolun yol gösterdiğini, yani içinde bulunan tüm erkekleri tek bir yere yönlendirdiğini gösterir: perdition.

Benzer şekilde, benzetme, dar yolun içinde olan tüm erkekleri hayata yönlendirdiğini, yani dar yolun hedefi olarak belirli bir yere sahip olduğunu gösterir: kurtuluş (Mk 7: 13-14).

Yolların benzetmesinde kullanılan "yönlendirmeler" terimi, yolun gerçekleştirdiği işlevi, yani kapıdan girenlere bir hedefe yol açar.

Perdition geniş yolun kaderidir ve kurtuluş de a dar yolun kaderidir.

Kaderlere sahip olan yollar gibi (kurtuluş ve gelenek), benzeten İsa aracılığıyla, insanların geleceği söz konusu olduğunda herhangi bir kader, determinizm veya kadercilik kavramını dışlar.

“Terim”, yolun işlevine dair kanıtlar getirir, başka bir şey yapmaz.

Yol belirli ve belirli bir varış noktasına götürür.

Örneğin: perdition, geniş yolun gideceği yer ve yaşam dar yolun gideceği yer.

Şimdi, benzetme erkeklere BAĞLI kurtuluş ya da gelenek sunmuyor, ama kurtuluş ve geleneğin yollarla BAĞlantılı olduğu gösterilmiştir.

Kimse Mesih dışında Tanrı'ya gelmez, çünkü o insanı hayata yönlendiren yoldur.

Aynı şekilde, hiç kimse geleneğe değil, geleneğe giden geniş yoldan gider. Yahudiler ve Yunanlılar dünyaya kaderci ve deterministik bir bakış açısına sahipken, İsa doktrininin insanlık anlayışını takip etmediğini göstermektedir.

İsa, erkeklerin kaderiyle kurtuluş veya hazmeti sunmaz, aksine yolların kaderi gibi, Müjde, kadercilik ve determinizm gibi felsefi akımların temellerini takip etmez.

Niçin yolların bu özelliğini göstermek gerekli?

Yunanlılar gibi bazı eski uygarlıklarda, bazı kavramların önemsizleştirilmesi için, dünya ve günlük olayları kaçınılmaz ve belirli bir kozmik düzen ya da ilahiyat tarafından yeniden düzenlenmiş olayların art arda yönetilmesiyle yönetildi.

Bu tür doktrin, bütün olayların, insanların kontrol edemediği

veya etkileyemediği sabit ve hoş olmayan bir kadere göre gerçekleştiğini belirtir.

Yunan mitolojisinde Moraslar, Servet arkı üzerinden hem tanrıların hem de insanın kaderini belirleyen üç kız kardeş, bu nedenle de tanrıLara sunulan kaderi, eğer istersen, Sina, yk.

Greko-Romen kültürüne ek olarak, sonuçta Hristiyan İlahi Providence adlı Hıristiyan doktrinini etkileyen, Roma ve Yunan tarikatında ölümcül kalıyoruz.

İlahi Providence, insanların yaşamlarındaki ve insanlık tarihindeki tüm olaylar üzerinde Tanrı'nın her yerde mutlak bir denetimini sağlayan teolojik bir düşünce haline gelmiştir.

Böyle bir anlayış, Tanrı'nın tüm olaylara karar Verdiğini ve düzenlediğini ve Tanrı'nın izni olmadan hiçbir şeyin olmayacağını onaylar.

Başka bir felsefi akım, determinizm, her bir olayın (zihinsel dahil) nedensel ilişkiler (neden-sonuç) tarafından açıklandığını belirtir.

İncil'de bu tür düşünceler, mitolojik veya felsefi olsun, yankı bulamazlar, çünkü 'kader' sadece ve özellikle bir yolu tedavi ettikten sonra gelecek olan yer olarak sunulur.

İncil'de 'kader' terimi yer anlamında kullanılır, ancak önceden tanınma fikrini içermez.

["Ve üç yüz dövülmüş altın kalkan: her kalkan için üç yüz somun altın atadı: Süleyman onları Lübnan ormanlarının evine koydu" \(2CH 9:16\).](#)

Biri, ["Ve sana Krallığı vereceğim, babamın atadığı gibi bile" diyeceğim "](#)(Luka 22:29), felsefi ya da mitolojik anlamda determinizm yoktur, ancak İsa, tıpkı Tanrı gibi Oğlu için krallık, krallığın inananlara ait olduğu kesin, çünkü her şeyi Mesih ile miras alacaklar.

Şimdi yukarıdaki iki ayetin aynı prensibi var: tıpkı kalkan için altın hazırlanırken, Krallık Mesih'e inananlar için hazırlandı.

Bu bazılarının Krallığa, diğerlerine ise Krallığın inananlar için hazırlanmasından önce yapıldığını söylemek değildir.

Bazılarının denkleştirilmesi dilden kaynaklanmaktadır, çünkü antik dönemde şeylerin işlevleriyle, *"şeylerin işlevleriyle tanımlandığını"* (Aristoteles, The Politics) tanımlayamadıklarını düşünmekte BAşarısız olurlar. Bu yazıda.

Okuduğumuzda, *"Tanrı bizi gazap için değil, Rabbimiz İsa Mesih aracılığıyla kurtuluşa atamak için atadı"* (1 Selanıkliler 5: 9), elçinin dar yoldan figürü sunduğunu düşünmeliyiz: Rabbimiz İsa Mesih '.

Şiirde ayetlerde 'destinar' terimi, preordenar anlamında değil, rezerv anlamında kullanılmıştır.

Elçi, Hristiyanlarla uğraşırken ve onların hatırasına Mesih'teki şu anki durumu getirdiğinde: ışığın çocukları (1: 5: 5), iktidarda giyinik olarak, uyanık ve ayık kalmaları gerektiğini (1 Selanıkliler 5: 7) önerir. İncil olan Müjde (1 Selanıkliler 5: 8).

Şimdilik, karanlıkta ve öfkeli çocuklarda oldukları zamanın aksine, Hristiyanlar, hayata yol açan yollardan (Rabbimiz İsa Mesih) kurtuluşa kavuştular.

Yani, elçi, Hristiyanların dar yolda olmaktan ziyade kurtuluşa dayandığını söylemez, kader şimdi gazaptan geniş olan yoldan farklı olarak, kurtuluştan ibarettir.

Yolun işlevi nedir? Bir yere, yani doğru yere git.

Yer, "ön tahmin", "tahmin", "ön hazırlık" çağrışımı olmadan yola BAğlanır.

Geniş kapıya BAğlı yolun hedefi, Presidente Dutra Otoyolunun

hedefi de Sao Paulo'dan ayrılanlar için Rio de Janeiro gibi.

Rab İsa'nın kadere sahip olanın, dar kapıdan girmeleri için insanları porfiadasına teşvik ettiği yol olduğunu kabul etmeliyiz.

Böylece İsa, yolcunun hazineye önceden tahsis edilmediğini, önceden belirlenmediğini vb. Olmadığını, aksine bir hazine yeri olarak Verdiğini göstermektedir.

İsa'nın uyarısı karşısında, gezgin, tıpkı São Paulo'da Rio de Janeiro'ya giderken Presidente Dutra Otoyolunun Raposo Tavares Otoyolunu Paraná eyaletine götürmesinin mümkün olduğu gibi yolları değiştirebilir.

“Dar geçitte siz girin; Çünkü geniş, geçit, geniş ise yıkıma yol açan yol ve çoğu da içinden geçenler ”(Matta 7:13);

Ama sana üzülüyorum, karalamalar ve Ferisiler, ikiyüzlüler, çünkü sizler cennetin krallığını kapatıyorsunuz ve girmiyorsunuz ve girenlere izin vermiyorsunuz ”(Matta 23:13).

“Ben kapıyım: herhangi biri Benim tarafıma girerse kurtulacak, içeri girip çıkacak ve mera bulacaktır” (Yuhanna 10: 9);

Kapı geniş, çünkü birçoğu Adem'in içinden geçiyor, ve yol geniş çünkü Adem'in iyiliğinin hepsi geleneğe götürülüyor. İsa geleneği erkeklere değil, yola da bağladı.

Bu benzetmeyle kaderin yola BAĞLI olduğu açıktır.

Yol ve kader sabittir ve BAĞLIDIR, ancak Adam kapıya (doğum) bağlıdır, bu, bulunduğu yolu terk etmenin mümkün olduğu anlamına gelir.

Yol geniş

Kapı geniş, çünkü Mesih hariç bütün erkekler Adem'in içinden geçiyor ve yol geniş çünkü pek çok erkek perese yol açıyor.

İsa'nın BAĞLI olduğu iki yolun benzetmesinde, insanlara değil, yola kalmıştır.

Yazının dikkatlice okunmasıyla kaderin yola BAĞLI olduğu açıktır.

İnsan ilk defa ete, kanına ve insanın iradesine, yani geniş kapıya BAĞLI olarak doğar.

Günah içinde insanlara hakaret edilmesi için insanı kuran Tanrı değildi, ama Adem itaatsizlik ettiğinde, Tanrı'Dan (günahtan) yabancılaşmış olma koşuluna maruz kaldı ve bütün torunlarını aynı duruma sürükledi.

Günah işleyen ve tüm çocuklarını günah işleyen Adem'de geniş bir kapı açıldı, böylece dünyaya geldiğinde hiçbir erkek günahsız kalmadı.

İnsanların dünyaya geniş kapıdan girmesi, insanlığın ilk babasıyla BAĞlantılıydı, çünkü etten doğmak insanın dünyaya girmesinin tek yoludur ["İlk baban günah işledi ve tercümanların bana karşı harekete geçti"](#) (İs 43: 27; 6: 7);

Geniş kapıdan içeri girmek için insan seçim yapmaz, tıpkı kölelerin torunları (çocukları) dünyayı gördüklerinde toplumsal durumu seçmediler.

Yani geniş kapıdan giren hiç kimse içinden girmeyi seçmedi.

Figür kendi içinde tamamlanmıştır, çünkü yolların kesin ve değişmez bir kaderi vardır, ancak insanlar perdition veya kurtuluş olsunlar, bir kadere bağlı değildir.

Günlük olarak, bir erkek bir varış noktasına ulaşmak istiyorsa, kaderi yola BAĞLI olduğu için mutlaka hangi yolu

sececeğini seçmek zorunda kalacaktır.

Eğer bir gezgin Rio de Janeiro için São Paulo'dan ayrılmak istiyorsa, Presidente Dutra Otoyolunu geçmesi gerekecektir.

İki yolun benzenmesi yoluyla, Tanrı'nın kimseyi ebedi kurtuluş ya da ebedi lanetleme için önceden tahmin etmediği açıktır.

Dünyaya yeni bir Adam girdiğinde, mutlaka geniş kapıdan içeri girer ve onu geleneğe götüren geniş bir yolda olacaktır.

Dünyaya Adam tarafından giren hiç kimse geleneğe karar vermez, çünkü gelene giden yol budur.

Geniş yolun bir hedefi var, yani bir yere bağlı.

Geniş yolun yol açtığı yer, kurtuluşa yol açan dar yoldan farklı bir şey değildir.

Benzer şekilde, Adem'in içinden giren hiç kimse kurtuluşa karar vermez, çünkü dünyaya geniş kapıdan giren, onu geleneğe götüren geniş bir yoldadır.

Dünyayı kurtuluşa ilkel olarak gören insanların var olduğu iddiası, hepsinin mahkumiyet içinde oluştuğunu ve günahla gebe kaldığını, dolayısıyla günahkârların doğduğunu ve perdition'ın yol açtığını düşünmekten vazgeçer.

Şimdi, kurtuluşa önceden karar verilmiş olsaydı, önceden belirlenmiş olan kişi mutlaka Adem aracılığıyla dünyaya gelmezdi.

Mesih veya Adem dışında başka bir kapıdan girmek zorunda kalacaktı, ancak böyle bir kapı mevcut değil.

Mesih'e girmek için, önce insan Adem'den girmek zorundadır ve Adem'den geçtikten sonra, yalnızca göklerin Krallığına girmek, yazıların ve Ferisilerinkinden daha fazla bir çalışma yaparak mümkün olur: Mesih'e inanmak, yeniden doğmak. (Matta 5:20, Yuhanna 3: 3 ve Yuhanna 6:29).

Sadece bir kez doğmuş olan, geniş şekilde kalır, tekrar doğar, yani ikinci kez gelenek yolunu terk Eder ve kurtuluşa giden yol olan Mesih'e geçer.

Kurtuluş ve perdition, doğmadan önce erkekler için önceden belirlenmiş kader değildir, aksine, kurtuluş ve perdition, erkeklerin kapılardan girdikten sonra yürüdüğü yola bağlıdır.

Adamlar kapılara birer ve aşağıdaki sırayla girer: önce geniş kapı, sonra dar kapı. Throughdem'e girerseniz, Mesih tarafından bir kurtuluş yolunda, bir geleneğin yolunda olacaksınız.

Birçoğu geniş kapıdan girer

Erkekler doğdukları zaman bir geleneğin yolundalar (Mesih hariç), ancak dar kapıdan girmeleri için onlara fırsat verildi.

Bütün erkekler geniş kapıdan içeri girerler ve kurtuluş elde etmek için başka bir kapıdan girmeliler, böylece sonsuz yaşam elde etmek için erkekler iki doğumdan geçmelidir, yani iki doğum için.

Daha önce de söylediğimiz gibi, bir yolun kaderi değişmezdir, yani, Hristiyanlık'ta ifade edilen bir tür kadercilik ya da determinizm varsa, sadece ve yalnızca yola çıkmaz, asla gezginlere düşmez.

Bütün insanlar bu dünyaya Adem aracılığıyla giriyor ve hiçbiri kurtuluşa bağlı değil.

İncil'in gösterdiği şey, Adem'den giren herkesin geleneklere yönlendiren geniş bir yolda yürüdüğüdür.

İki yol belirli yerlere (varış yerleri) bağlantılı ve değişmez.

Süreklilik (kader, yer) geniş bir şekilde ve erkeklere bağılyken, İsa Adem'den doğan bütün erkeklere ciddi, gerçek ve gerçek bir davet verir: “Dar kapıya gir” (Mt 7:13) .

Böyle bir davet, kaderinden sonsuza kadar yaşamı olan yeni ve yaşam yoluna, yoldan öze geçmenin değişmesinin mümkün olduğunu göstermektedir.

Geniş kapı, doğal doğum figürü ve yeni doğumun dar kapısıdır.

Dünyaya açılan geniş geçit, yaşayan ruhları ve manevi insanların arkasındaki dar geçidi getirir.

Yeni doğum, bozulmaz tohumdan (Tanrı'nın sözü) gelen ve doğal tohumdan farklı, yozlaşmış tohumdan türetilen yeni bir neslin (1Pe 1:23) olduğunu söylüyor.

Bu benzetmede kapı doğumla aynıdır, böylece Adem'den doğan herkes karnavaldır ve geleneğe giden bir yolu takip eder.

yine, Mesih'in içinden geldiği gibi, tekrar doğarlar, onları Tanrı'ya götüren dar bir şekilde olurlar.

İsa, “Ben kapıyım!” Dedi. “Ben yolum”! Öncelikle insan bu dünyaya Adem ile girer, sonra Mesih'e girmek, tekrar su ve Ruh'tan doğmak gerekir.

Mesih insanı Tanrı'ya götüren yoldur.

Mesih, kader olarak kurtuluşa giden yoldur.

O'nun içinden giren herkes onu yalnız başına ve özellikle de Tanrı'ya götüren yoldadır.

Yol çok dar çünkü çok az kişi Mesih'e giriyor ve çok geniş, çünkü çoğu kişi O'nun eline geçiyor.

Yolun genişliğini niteleyen davranış, ahlak veya karakter değil, erişim miktarıdır.

Yol değişimi

Geniş yoldan ayrılıp dar yola nasıl girilir?

Yeniden doğ, ması gereken bir erkek için önce kendi haçını almalı ve sonra Mesih'i takip etmeli, yani yeniden doğmak için önce ölmelidir (Sütun 3: 3).

Ölmeden tekrar doğmak imkansız, "Mesih ile çarmıha gerildim, artık yaşamıyorum, fakat Mesih bende yaşıyor, ve şimdi içinde yaşayan hayatım, Tanrı'nın Oğlu'nun imanıyla yaşıyor. sevdi ve kendim için verdi "(Gal 2:20; Rom 6: 6).

Adamem'in doğuşundan kurtuluşa önceden kimsenin olmadığı açıktır, çünkü bir daha doğmazsa cennetin Krallığına girmeyecektir.

şimdi cennete giren kişi yeni bir yaratıktır, çünkü Adem'de doğan yaşlı kadın çarmıha gerilmiş ve ölüdür, Adem'de unutanların kurtuluşunu devralmanın imkansız olduğunu göstermektedir.

seedem'in tohumundan bilen bir kimse kurtuluşa karar verdiyse, Mesih ile ölmesi gerekmecekti.

ama mesih ile ölmek gerekirse, açıkça kimse kurtuluşa önceden karar verilmez.

Kurtuluşa önyargı varsa, insanın ölüme maruz kalmayacağı kesindir: Mesih ile ne fiziksel ne de ölüm.

Kurtuluşa miras kalan insan, dünyaya gelenle aynı değildir, çünkü dünyaya gelen insandan yalnızca kil kullanılır, kitleye yeni bir kalp ve yeni bir ruh verilir.

İnsan Mesih'le birlikte öldüğünde, şerefsizlik kabı kırılır ve aynı kitleye yeni bir şeref kabı yapılır.

Adem'in soygunu, kurtuluşa, yeni bir doğum, yeni bir yaratılış, bir ailenin yeni bir babasına, yeni bir yüreğe ve

yeni bir ruha ihtiyaç duyulduğuna inanılması imkânsızdır “Kil üzerindeki güç, aynı gemiyi şeref için diğeri şerefsiz olmak için mi? (Rom. 9:21).

İnsan iki koşulu kabul edebilir: kaybedilme, çünkü ete göre doğduğunda doğal bir insan, yaşlı bir yaratık, yaşlı bir adam, yaşlı bir ben, karnaval, dünyevi vb. yine eski doğayı çarmıha gerdi ve bir kez daha gerçek doğruluk ve kutsallıkta yaratıldı.

Eski yaratığın çarmıha gerildiği ve öldüğü kesin ise böyle bir bireyin kurtuluşa önceden tahsis edilmediğidir.

Tekrar ediyorum, eğer insan kurtuluşa önyargılı olsaydı, yeni bir Adam olmak için ölmek gerekmezdi.

Yeni insan, haksızlık ve günahla Kazanılan yaşlı Adamın aksine, gerçek doğruluk ve kutsallıkta yaratılır (Ps. 51: 5).

Yeni insanın yeni bir kalbi ve yeni bir ruhu vardır, bu yüzden bir taş kalbi miras alan yaşlı adamla hiçbir bağı yoktur.

Yaşlı Adam, kurtuluşa önceden karar vermedi, çünkü eski doğayı arzuları ile çarmıha germek için kurtarılan herkes için gereklidir (Gal 5:24).

Tanrı'nın, bazı erkekleri kurtuluşa, diğerlerini sonsuz lanetlemeye, dünyaya gelmeden önce bile, önceden aldırma düşüncesi, İncil'in konumuna uymaz, çünkü öyleyse, kurtuluş için önceden belirlenmiş olan Adem-köpeği olan erkekler çarmıha gerilmek zorunda kalmayacaktı.

“Mesih ile çarmıha gerildim ve artık yaşamıyorum, fakat Mesih bende yaşıyor ve şimdi etle yaşadığım hayat beni seven ve kendini veren Tanrı'nın Oğlu'nun imanıyla yaşıyor yanımda bile “(Gal 2:20).

Mesih ile çarmıha gerilme vazgeçilmez olduğu için, bireylerin kurtuluşa önceden bir kesinliği yoktur.

Ölmek ve yeniden doğmak zorunludur, ete ve kana göre doğmadıkça elbette insan kurtarılmaz (Yuhanna 1:12 -13).

İncil'in önerdiği evlat edinme, evlat edinme yoluyla çocuk olmaktır, evlat edinme fikrinden kurtuluşa kadar büyük farklılıklar gösterir (Efektif 1: 5).

Evlat edinme yoluyla bir çocuğa önceden karar verilmesi ne anlama gelir? Mesih'e giren ve devam eden kimsenin BAŞka bir kaderi kalmayacak: Tanrı'nın oğullarından biri olacak (Romalıları 8:29).

Mesih, Tanrıyı tanıyan, ya da daha doğrusu dar kapıdan giren herkes, O'nun tarafından biliniyordu (bilerek = tek bir beden, samimi bir dostluk olmayı).

Mesih'in ölümünden ve yükselişinden (dünyaya Tanrı'nın Tek BAŞlangıcı olarak getirildi) sonra birçok kardeş arasında ilk doğuş pozisyonuna yükseltilebilir, Mesih'e girenlerin hepsinin Tanrı'nın çocuğu olduğu,

“Öngördüğü kişiler için, Oğulunun imajına uymasını, birçok kardeş arasında ilk doğan olabileceğini öngördü” (ROM 8:29).

Kilise olmadan, ilk doğanın toplantısı, birçok kardeş arasında ilk doğan İsa gibi olmazdı.

Mesih'i her şeyde ön plana çıkarmak amacı ile, Tanrı, başı olan yeni bir Mesih benzeri adam kategorisi yarattı.

İlk doğanın seçkin olması için, her şeyde O'na benzer kardeşlere ihtiyaç vardır. Yüce arasında, Mesih çok yüce.

bu anlamda, Tanrı'nın, Mesih'i evlat edindiğini bilenleri, kurtuluş için ön değerlendirme fikrinden BAŞKA bir mesele olduğunu önceden tahmin etmesi (Eph 1: 5).

Elçi Pavlus her önyargı meselesine değindiğinde, bunu ilahi evlatlıkla bağlantılı olarak yapar, böylece Mesih tarafından

girilen kişi kaçınılmaz olarak Tanrı'nın oğlu olur.

Mesih'e girenlerin BAŞKA bir kaderi ya da hedefi yoktur: evlat edinme yoluyla çocuklardır, bu nedenle kutsal ve susuzdurlar.

KurtuluŐun ilahi filiasyon ile aynı olmadığı gerçeğini kmseyen Kutsal Yazıların yanlış okunması, okuyucunun n değerlendirme teriminin kurtuluş ve perisyon için geçerli olduğunu dŐnmesine yol açacaktır; Mesih'in durumuna, Mesih'in bedenini oluŐturanlara münhasır bir Őartı kazandırmak için: kilise.

Binyılda kurtarılan erkekler kilisenin bir parçası olmayacak, evlat edinmeyle ocuk olmayacak ve Mesih gibi olmayacak.

İncil, Adem'de kurulan kınamalardan kurtarılmasının yanı sıra, Mesih'in bedeni oldukları için, Mesih'in Tanrı'nın çocuğu konumuna geldiğine inananların, ilk doğanın meclisinin ortakları olduğunu, böylece ilk doğan ve birçok erkek kardeş arasında en üstün olanıdır.

Mesih'in vücudunun üyelerinin zamanları doygunluğundaki durumu (Gal. 4: 4), kilise, diğer zamanlarda kaydedilenlerden tamamen farklıdır.

En büyük fark, üyelik sorusudur. Kilise dışında kurtarılanlar İsrail'in çocukları olarak sayılırken, Hristiyanlar Tanrı'nın çocukları olarak sayılıyor, çünkü Mesih olduğu gibi, Hristiyanlar da O'nu görecek ve O'nu görecekler.

Bu durum nedeniyle, yani Mesih benzeri olana, kiliseye melekleri yargılamaya özerklik verilecek (1Co 6: 2 -3)

Rakamlar arasındaki denge

İki kapının figürlerini oluŐturan elemanlarla iki yol arasında denge var.

Mesela: Mesih, bir kuşak manevi erkeğin (doğruluk görevlileri) başıdır ve dar kapıdır; geniş kapı aynı zamanda bir neslin, ancak günahın etli erkek hizmetçilerinin kafasını ifade eder.

İki kapının figürünü daha iyi anlamak için, Mesih Tanrı'nın doğruluğunu belirlediğini, ilk Adem'in itaatsizliği ile ölüm cezasının empoze edildiğini ve hepsinin son Adem'in itaatıyla öldüğünü anlamak önemlidir. Diriliş, bu nedenle, herkesin hızlandığına inanan geldi (2 Kor. 15: 21-22).

Fakat eğer doğruluk, Mesih'in itaatindeki itaat ve Adem'in itaatsizliğindeki adaletsizlik ise, Tanrı'nın doğruluğu eylemin yerine geçmesidir: itaatsizlik yerine itaat.

Şimdi itaatsizlikten doğanlar gazap, perdition; itaat çocukları bile Tanrı'nın çocuklarıdır.

İsa ve Adem arasındaki ilişki, Romalılar 5, 14'ten 19'a kadar olan ayetlerde açıktır: "Yine de, Adem'in Musa'ya, hatta onların, Adem'in dönüşümünden sonra günah işlememiş olanlara günah işlememiş olan ölümleri vardır. Gelecek olan figürü.

Ama bu suç olarak huysuz bir hediye değil. Çünkü birçoğunun suçuyla ölmüşse, çok daha fazla Tanrı'nın lütfu ve bir insandan olan lütfun armağanı olan, İsa Mesih, birçokları için bolca bulunur.

Hediye, günah işleyen biri yüzünden suç gibi değildi.

Çünkü karar bir suçtan, gerçekten de kınamadan geldi, fakat ücretsiz hediye haklı gösterilmek için birçok suçtan geldi.

Çünkü bir insanın suç ölümüyle bu hüküm sürdüyse, lütuf ve doğruluk armağanının bolluğunu Alan birçok kişi hayatında İsa Mesih aracılığıyla hüküm sürecek.

Çünkü bir suçla, kınama için bütün erkeklerin yargılaması geldi, bu yüzden de bir doğruluk eylemi ile tüm erkeklere hayatın haklı çıkması için lütuf geldi.

Çünkü bir insanın itaatsizliği gibi birçok kişi gñnahkarlařtırıldı, bu yüzden birinin itaat etmesiyle doğru çıkmalılar.”

Adamları gözlemlediğimizde: sırasıyla Adam ve Mesih, figür ve gerçek imgeye sahibiz.

bu ölüm getirmiş olsa da, bu hayat. Adem ilk insan olmasına rağmen, İsa son Adem'dir.

hayatta olan Adem ölüme kınama getirirken, İsa öldü ve kefareti getirdi (1Co 15:45-47).

Kader (yola BAğlıdır, erkeklere değil

İki yolun şekilleri ile yolların kalıcı olarak bir yere, bir varış noktasına bağlı olduğu görölmektedir.

İki kapının figürü ile, erkeklerin doğumlarından kaynaklanan bir duruma bağlı olmaları: ebedi veya manevi.

Tanrı, yolların kaderini (kurtuluş ve perisyon) ne de doğuştan (gñnah ve doğruluk) gelen durumu değiştirmeyi, yani, bir perisyon yeri ve bir dinlenme yeri vardır, kaybedilir ve kurtarılır.

Ama doğumun durumu değişebildiği için, Tanrı elçilerinden erkeklerin dar kapıdan girmeleri gerektiğini savunur.

“dar geçitten girmeye gayret: sizin için derim ki, birçok kişi girmeye çalışmalı ve girmemelidir” (Luka 13:24);

“Mesih'ten büyükelçiyiz, sanki Tanrı bize dua ediyormuş gibi.”. “Bu nedenle sizi Mesih'le Tanrı'ya BAğdaştırmak istiyoruz” (2 Kor. 5:20).

Mesih elçilerininin mesajı uzlaşmadır (2 Kor. 5:18).

Uzlaşmada, ön hazırlık değil, fırsat vardır.

Tanrı'da özgürlük vardır, çünkü özgürlük Tanrı'nın Ruhu ile ilgilidir.

Can veren ruhtan önce özgürlük varsa, hiçbir şeyin erkeklerin geleceği ile ilgili önceden belirlenmiş olmadığı, dolayısıyla hiç kimsenin baskı yapmadığı Tanrı'nın egemenliğini ve adaletini kanıtladığı kesin. "Biz Yüce Olan'a ulaşamıyoruz: Büyük iktidardadır, ancak hiç kimse yargı ve dürüstlüğüne büyüklüğüne baskı yapmaz" (Meslek 37:23).

Mesih olmayan Adam, kader, kader, kader, sahtekarlık vb. İle değil, Tanrı'dan ayrılır. "RAB, doğruların yolunu bilir; ama kötülerin yolu yok olur "(Mezmurlar 1: 6); "Ve senin kulakların, onun ardındaki kelimesini duyacak," Bu böyle, ve içinde yürüyecek, ne sağ ele, ne de sola dönecek "(İsa 30:21)